भती विशेषाद्योनिरोगिणी । वयोऽधिका च निष्कामा मिलना गिभेणी तथा । एतासां सङ्गमात् पुंसां वैगुण्यानि भगित हिं"तत्र रजसला दिनत्रयं यावहतौ निषिद्धा यत एक्तम् । "प्रथमेऽर्हान चाण्डाली हितीये ब्रह्ममातिनी । खतीये रजकी पुंसा यथा वर्ज्या तथाङ्गना । व्याधिमती वर्ज्या तत्र स्त्रीणां व्याध्यः । प्रद्राद्यः तद्युक्ता निषिद्धा तत्रापि विशेषाद्योनिरोगिणी" भावप्रकाशः।

जास वदीषास सचित्साः सुन्तते द्रिता यथा । "आर्त्तनपि लिभिर्देषिः घोषितचतुर्यैः प्रयगृद्वन्दैः समस्तै-वीपसृष्टमवीजं भवति तदिप दोषवर्षवेदनादिभिविच्चे यस् । तेषु कुणपयन्थिपूर्तिपूयचीणमूलपुरीषप्रकाशमसाध्य साध्य-मन्यद्भवति । भवन्ति चाल । तेष्वाद्यान् शुक्रदोषांस्त्रीन् स्नेइखेदादिभिर्जयेत्। क्रियाविशेषेभे तिमांस्तथा चीत्तरव-स्तिभः । पाययेत नरं सपिभिषक् कुणपरेतिस । धातकी-प्रव्यविटरदाजिनार्जनमाधितम् । पायवेदय वा सर्पिः शालसरादिसाधितस्। यन्यिभूते शठीसिखं पालाशे वापि भसानि । परूवकवटादिभ्यां पूर्यप्रख्ये च साधितम् । प्रा-गुर्ता वच्छते यच तत् कार्यं ची गरेतसि । विट्ममे पाय-येत् सिद्धं चित्रकी शीर जिङ्ग भी: । स्तिग्धं वान्तं विरिक्तञ्च निक्दमतुवासितम्। योजयेच्छ्कदोषाचे सम्यगुत्तरव-स्तिना । विधिसत्तरवस्त्यनं कुर्यादार्त्तवगुद्धये । स्त्रीणां स्नेहादियुक्तानां चतस्रष्टात्तेवात्तिषु। कुर्यात् कल्कान् पिचू शापि पथ्यान्याचमनानि च । यन्यिभूते पिवेत् पाठां ल्राषणं रचकाणि च। दुर्गेन्धे प्यमङ्काभे सज्जतन्त्रे तथा-र्त्ते । पिवेङ्गद्रियः कायञ्चन्द्नकायमेव च । शुक्र-दोषहरायाञ्च यथासमनचारयम्। दोषायां शुद्धिकरयं प्रीवास्वयार्त्तवार्तिष्। अनं प्रालियवं मद्यं हितं मांसञ्च पित्तलम् । स्फटिकामं द्वं स्तिग्धं मध्रं मध्यन्धि व । गुक्रसिक्कन्ति केचित् तैवचौद्रनिभन्तथा । गगास्टक्-प्रतिमं यस् यदा लाचारसोपमम्। तदासे वं प्रश्चनित ब्रद्वासी न विरञ्जयेत्। तदेवातिप्रसङ्गेन प्रवृत्तमन्द्रताविष । चस्ग्दरं विजानीयाहतोऽन्यद्रत्तवचणात् । असग्दरो भवेत् सवः साङ्गमहः सवेदनः । तस्यातिष्टत्तौ दौवं त्यां भ्यमो मूच्यी तमस्तृषा । दाहः प्रखापः पाग्र्डुलं तन्द्रा शोगाच वातजाः। तर्ग्या इतसेविन्यास्त्रद्लोपद्रवं भिषक्। रक्तपिसविधानेन यथावस्तरसपाचरेत्। दौर्वराष्ट्रत-मार्गत्वादाक्त वं नम्यति स्तियाः । तत्र मत्स्कु जत्यास्त-तिलसाषसुरा हिताः। पाने मूलसदिश्च द्धि श्वतञ्च भोजने । चीणं प्रागीरितं रक्तं सबचणचिकित्सितम्। तयाम्बल विधातव्यं विधानं नष्टरक्तवत्ं। द्रत्यं दोषापसारखेन शुद्धे आत्त ने भोजनादिनियमनत्यां दिवसविशेषे स्तिया सह संवेशादि कर्मव्य यथोतां सुस्रते। एवमदुष्टग्रुकः ग्रुद्धान्ते वा ऋतौ प्रथमदिनसात्प्रस्थति ब्रह्म-चारिको दिशासप्राञ्जनाश्रुपातस्त्रानातुनेपनाभ्यद्गनखच्छे-द्नप्रधावन इसन कथना ति ग्रद्ध अवणाव लेखना नि लायासान् परिचरेत्। किङ्कारणम्—दिवा स्वपन्याः स्वापशीखोऽ-ञ्जनादन्वी रोदनाद्वितदृष्टिः । स्नानात्रवेपनाद्दः खणीब-स्तै बाम्यङ्गात् बुष्टी नखापकत्ते नात् बुनस्ती प्रधावनाञ्च-ञ्चलो इसनाच्छावदनौष्ठतालुजिह्नः प्रलापी चाति-कथनादतिशब्दश्रवणाह्वधिरोऽवलेखनात् तायासस्वनादुनासो गर्भी भवतीत्वेवमेतान् परिहरेत्। दभेषंस्तरणायिनीं करतजगरावपर्सान्यतमभौजिनीं इविष्यं लाइञ्च भर्ताः संरकेत्। ततः शुद्धातां चतुर्धे उद्दन्यह-तवाससमलङ्कृतां क्षतमङ्गलखिताचनां भर्तारं दर्शयेत्। तत् कस्य हेतोः?। पूर्वं पश्येद्रहस्ताता याद्वर्म नर-मञ्जना । ताहमं जनयेत् प्रत्नं भत्तीरं दर्भयेदतः। ततो विधानं प्रस्तीयसपाध्यायः समाचरेत्। कर्मान्ते च क्रमं ह्येनमारभेत विचल्रणः। ततोऽपराच्ये प्रमान् मार्ग ब्रह्मचारी सपिः स्निग्धः सपिः चीरास्यां याख्योदनं भुत्ता मार्यं ब्रह्माचारियों तैलक्तिग्वां तैलमा-षोत्तराहारां नारीसपेयाट्रातौ सामादिभिरभिविश्वास विकल्प्रौवञ्चत्रयोा षष्णामष्टस्यां दशस्यां चापेयादिति प्रत-कामः । एषू सरोत्तरं विद्यादायुरारोग्यमेव च । प्रजासी-भाग्यमेश्वर्थं बलञ्ज दिवसेषु वै। स्रतः परं पञ्जस्यां सप्तमां नवस्यामेकादस्याञ्च स्त्रीकामः । त्रयोदशीप्रस्तयो निन्दाः । तत्र प्रथमे दिवसे ऋतमत्यां मेशुनगमनसनायुष्यं पुंचां भवति । यस तलाधीयते गभेः च प्रसवमानी विस-च्यते । दितीयेऽप्येवं स्त्रतिकाग्टचे वा त्वतीयेऽप्ये वमस म्मूर्साङ्गीऽत्यादुनी भवति चतुर्थे त सम्प्राङ्गो दीर्घायुष भवति। न च प्रवस्ताने रक्ते वीजं प्रविष्टं शुखनरं भवति यथा नद्यां प्रतिस्त्रोतः ज्ञावि द्रव्यं प्रतिन्तिप्तं प्रतिनिवस ते नोड क्रम्कृति तहदेव द्रष्टव्यम् । तस्मान्निय-मवतीं लिरालं परिचरेत् खतः परसुपेयात्"।

दिनविश्रेष चार्त्तवकालगमने एलादिविश्रेषज्ञननस्क्रम्" नि॰िष व्यासेन 'राली चतुर्था एलःस्थाद्त्यायुर्वेच वर्जितः। पञ्चस्यां एलियी नारी षष्टां एलस्तु मध्यमः।